

कथा: Emogi (प्रकाश पौङ्याल)

(सानो परिवार थियो, खुसी अनी माया थियो)

(नयाँ छिमेकी आयो, आफनै सामुन्ने महल बनायो, कार चड्यो, ल्पेन चडेर संसार घुम्यो)

(त्यो देखेर जलन भयो, रातभरी सोचे, नयाँ उपाय निकाले)

(सबैरै बन्दुक लिएँ, बैकं गएँ, पैसा चोरे, ब्यागमा हालेर कुलेलाम ठोकें)

(पुलीस आयो ब्याग खोल्यो, चोरेको पैसा देखेर भ्यानमा कोच्यो, जेल लग्यो)

(रातभरी रोए कराएं, बहूलाएको एकटीगं गरे, भाग्ने योजना बनाए, भगवान पुकारे, केही लागेन)

(बिहान भयो पत्रीकाले छाप्यो,

टिभीले देखायो, रेडियोले फुक्यो, फेसबूकले फुक्यो, सरमले मुख देखाउन नसक्ने भएं)

(अचानक "सरप्राईज" भन्ने आवाजले जुरुक्क उठें, पटकाको आवाजले फेरी झसगं भएं, एक हूलले ताली बजाए)

(थुक्क सपना पो रहेछ, आफैमा लाज लाग्यो, बुडीले जिस्क्याई, हिजो बेलुकीको जाँड रक्सीलाई दोस दिए)

केक काट्यौ सबैले ताली बजाए केक खायों, गिफ्ट खोल्यों, हग गर्यों, परिबारीक फोटो खिच्यों)

(अब कहीले जाँड नखाने भनेर घर पछाडीको रुखमुनी बसी फलफुल खायों)

(गफ गर्यों, उडायौ, हसायौ तर

समय गएन, अकस्माथ हावा हुरी

चल्यो, बिजुली चम्क्यो पानी

असिना पर्यो, घरभीत्र भाग्यों)

(अब के गर्ने, फेरी जाँड समात्यौ,

हल्लीयौं, रातको दुई बजेछ, भुइमै

लड्यौ र धुन थाल्यौं)

++++ THE END +---